

К. О. Кухта,
к. е. н., методист, викладач обліково-фінансових дисциплін, спеціаліст вищої
кваліфікаційної категорії, ВСП "Лубенський фінансово-економічний фаховий коледж
Полтавської державної аграрної академії"
ORCID ID: 0000-0002-2649-3128
Т. А. Орошан,
директор, ВСП "Лубенський фінансово-економічний фаховий коледж
Полтавської державної аграрної академії", відмінник аграрної освіти
та науки, викладач-методист, спеціаліст вищої кваліфікаційної категорії
ORCID ID: 0000-0003-3114-1423

DOI: 10.32702/2306-6814.2020.21—22.106

КЛАСИФІКАЦІЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ЯК ВАЖЛИВА ПЕРЕДУМОВА ЇХ ОБЛІКУ ТА АНАЛІЗУ

К. Kukhta,
PhD in Economics, Methodist, teacher of accounting and financial disciplines, specialist of the highest qualification
category of VSP "Lubny financial and economic professional college of Poltava State Agrarian Academy"
T. Oroshan,
Principal of Lubny Financial-economic college of VSP "Lubny financial and economic
professional college of Poltava State Agrarian Academy", excellent in agricultural
education and science, teacher-methodologist, specialist of the highest qualification category

CLASSIFICATION OF FIXED ASSETS AS AN IMPORTANT PREREQUISITE FOR THEIR ACCOUNTING AND ANALYSIS

**Забезпечення конкурентоспроможності будь-якого виробничого підприємства на сучасно-
му етапі розвитку сучасної економіки можливе через досягнення ефективності діяльності,
підтримка фінансової стійкості, і насамперед наявність матеріально-технічного забезпечення,
яким виступають його основні фонди.**

**Необхідно зазначити, що одна із найважливіших характеристик основних фондів є їх функ-
ціонування, участь у виробничому процесі — знос. Саме тому на будь-якому підприємстві по-
трібно слідкувати за станом виробничого обладнання та проводити заміну їх новими. Пропо-
зиції щодо покращення процесу відновлення, дослідження сучасного ринку будь якого вироб-
ничого обладнання та пошуку оптимальних джерел фінансування будуть актуальні для кожного
підприємства.**

**У статті представлено теоретичний та практичний аналіз відтворення основних фондів
підприємства. З цього приводу слушними стали вивчення показників ефективності викорис-
тання основних фондів: фондомісткість, фондоозброєність, фондівіддача. Проведено класи-
фікацію основних засобів.**

**Розглянуто наявні підходи до класифікації основних засобів підприємств, узагальнено і сис-
тематизовано класифікацію та запропоновано систему групування на рахунках бухгалтерсько-
го обліку інформації про виробничі та невиробничі основні засоби.**

**Ensuring the competitiveness of any manufacturing enterprise at the present stage of development
of the modern economy is possible through the achievement of efficiency, maintenance of financial
stability, and above all the availability of logistics, which are its fixed assets. It should be noted that
one of the most important characteristics of fixed assets is their functioning, participation in the**

production process — depreciation. That is why at any enterprise it is necessary to monitor the condition of production equipment and replace them with new ones. Suggestions for improving the recovery process, researching the modern market of any production equipment and finding optimal sources of funding will be relevant for every company.

The article presents a theoretical and practical analysis of the reproduction of fixed assets of the enterprise. In this regard, it was appropriate to study the indicators of efficiency of fixed assets: capital intensity, capital adequacy, return on assets. The classification of fixed assets.

The article is devoted to solving the topical problem of reproduction of fixed assets of the enterprise and analysis of own sources of financing of this process. The purpose of this study is to systematize the existing provisions for the study of the process of reproduction of fixed assets, characterization, analysis and evaluation of own sources of reproduction of fixed assets. To do this, the concept of fixed assets was considered, as well as the essence and objectives of the process of their reproduction. The authors described the process of reproduction of fixed assets, gave its options, assessed the sources of funding for this process and improved the strategy of their use.

The available approaches to the classification of fixed assets of enterprises are considered, the classification is generalized and systematized and the system of grouping on the accounts of accounting information about productive and non-productive fixed assets is offered.

Fixed assets can be considered from the point of view accounting, tax accounting, from the point of view of economics, finance and other economic sciences, but having got acquainted with various interpretations of fixed assets, it is possible to come to a conclusion, that fixed assets are an integral part of production resources that are used in the course of economic activity in unchanged natural form for a long period of time and distribute their value on enterprise costs.

Ключові слова: основні засоби, основні фонди, амортизація, фондівіддача, фондомісткість, класифікація основних засобів.

Key words: fixed assets, fixed assets, depreciation, return on assets, capital intensity, classification of fixed assets.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Як показує огляд наукової літератури вітчизняних і зарубіжних економістів, дискусійними залишаються питання щодо визначення основних засобів як економічної категорії, їх класифікації, забезпечення ефективності використання основних фондів. У зв'язку з цим метою статті є аналіз методів оцінювання ефективності використання основних фондів та проаналізовано трактування понять "основних засобів" та "основних фондів".

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Питання класифікації основних засобів досліджували у своїх працях Ф.Ф. Бутинець, І.І. Бочкарева, В.А. Биков, Н.Р. Домбровська, С.М. Кафка, І.Є. Тишкова, Н.П. Кондратов, О.А. Левкович, Н.М. Малюга, А.І. Прищепа, Е. Югас та ін. Дослідження зазначених авторів зорієнтовані в основному на облікових аспектах і не повною мірою враховують вимоги аналітичного забезпечення.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Вивчення теоретичних основ вказаної теми дозволило встановити, що від правильного та раціонального обліку основних засобів залежить процес їх відновлен-

ня, поповнення, і, як результат, забезпечить підприємство сучасними конкурентоспроможними засобами праці. З цього приводу слід зазначити, що зростає роль і значення обліку основних засобів. Проте у сьогоденні умовах глобалізації існуючий порядок обліку основних засобів не дає змогу провести повний економічний аналіз і не повною мірою забезпечує інформацією щодо їх впровадження систему управління підприємством.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Виробництво продукції (виконання роботи, надання послуг) здійснюється у взаємодії людської праці із засобів виробництва. Останні за своїм складом, властивостями становлять виробничі фонди підприємства, усю сукупність яких поділяють на основні та оборотні.

Основні засоби підприємства — це уречевлена частина виробничих ресурсів підприємства, що функціонує у виробничому процесі тривалий час, не змінює при цьому своєї натуральної форми і розмірів, а свою вартість переносить на вартість готової продукції поступово, шляхом амортизаційних відрахувань.

Відповідно до МСБО 16 основні засоби — це матеріальні об'єкти, що їх:

а) утримують для використання у виробництві або постачанні товарів чи наданні послуг для надання в оренду або для адміністративних цілей.

Таблиця 1. Класифікація основних засобів

№ з/п	Класифікаційна ознака	Групи основних засобів
11	За функціональним призначенням	Виробничі. Невиробничі
2.	За галузевою ознакою	Промисловості. Сільського господарства. Транспорту. Торгівлі. Будівельні. Зв'язку. тощо
3.	За використанням	Діючі. Недіючі. Запасні
4.	За належністю	Власні. Орендовані
5.	За речовим характером	Інвентарні. Неінвентарні
6.	За джерелами фінансування	Внесені до статутного фонду підприємства. Придбані за власні кошти підприємства. Придбані за рахунок позикових коштів. Безоплатно отримані основні засоби. Отримані внаслідок обміну на подібний або неподібний актив (бартерні операції)
7.	За характером відображення зносу	Оновні засоби, які амортизуються. Оновні засоби, які не амортизуються
8.	За натурально-речовим складом	Земельні ділянки, будинки, споруди та передавальні пристрої. Машини і пристрої. Транспортні засоби. Прилади, інвентар. Багаторічні насадження. Інші необоротні матеріальні активи
9.	За характером участі	Активні. Пасивні

б) використовуватимуть, за очікуванням, протягом більше одного періоду. Відповідно до Податкового кодексу України (ПКУ) основні засоби — це матеріальні активи, у тому числі запаси корисних копалин наданих у користування ділянок надр, вартість яких перевищує 6000 гривень і поступово зменшується у зв'язку з фізичним або моральним зносом та очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких з дати введення в експлуатацію становить понад один рік (або операційний цикл, якщо він довший за рік).

16 січня 2020 р. депутати прийняли Закони (законопроект № 1210), які вносять зміни стосовно оподаткування бізнесу. Володимир Зеленський, Президент України підписав Закон № 466-IX "Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві" [8] (він же законопроект № 1210).

Згідно зі змінами, що містить Законопроект № 1210, для основних засобів збільшено вартісний поріг з 6 000 грн до 20 000 грн.

Відповідні зміни вносяться в підпункт 14.1.138 Податкового кодексу.

Тобто після набуття чинності вказаних змін, якщо вартість матеріальних активів не буде перевищувати 20 000 грн, то у податковому обліку вони не будуть вважатись основними засобами.

"З податкової точки зору збільшення вартісного порога для кваліфікації основних засобів до 20000 грн

призведе до того, що більшу кількість активів можна буде кваліфікувати як малоцінні і списувати на витрати швидше (50/50 або в розмірі 100% при введенні в експлуатацію)", — коментує нововведення керуючий партнер Crowe LF Ukraine Дмитро Михайленко.

Економічні категорії "основні засоби" та "основний капітал" не є ідентичними.

Основний капітал — це узагальнюючий показник, що характеризує в грошовому вираженні весь довгофункціонуючий капітал підприємства, як фізичний, так і грошовий. Основний капітал включає тривалий час функціонуючі матеріальні цінності (земельну власність, будівлі, машини, обладнання), незавершені капітальні вкладення, фінансові вкладення (цінні папери, вкладення в інші підприємства, борги інших підприємств), нематеріальні активи (патенти, ліцензії, товарні знаки, проекти).

За функціональним призначенням розрізняють виробничі і невиробничі основні засоби. Виробничі основні засоби — це основні засоби, які безпосередньо беруть участь у виробничому процесі або сприяють його здійсненню протягом тривалого часу. До таких об'єктів належать будівлі, споруди (цехи, майстерні), машини, обладнання, транспортні засоби, багаторічні насадження та інші основні засоби, що діють у сфері матеріального виробництва. Невиробничі основні засоби — це основні засоби, які не беруть безпосередньої участі у виробничому процесі, а призначені для соціально-культурних потреб підприємства. До таких об'єктів належать

будівлі та споруди (адмінбудівля у виробничому підприємстві), машини, обладнання та інші засоби, які використовуються в невиробничій сфері. Крім того, Н.П. Кондратов за призначенням основні засоби поділяє на виробничі основні засоби основної діяльності, виробничі основні засоби інших галузей і невиробничі;

О.А. Левкович класифікує основні засоби на виробничі основні засоби основної діяльності, допоміжних виробництв і невиробничі; І.Є. Тишкова, А.І. Прищепа — промислово-виробничі, виробничі основні засоби інших галузей і невиробничі [4]. Однак попри відмінність за суттю, виробничі і невиробничі основні засоби мають багато спільного: подібні елементи — будівлі, споруди, машини, обладнання та ін., і виробничі, і невиробничі основні фонди довговічні, поступово зношуються, потребують ремонту (часткового відтворення) і повної заміни після вичерпання строку служби. За галузевою ознакою основні засоби поділяють на засоби промисловості, сільського господарства, транспорту, торгівлі, зв'язку та ін. Кожна галузь діяльності має свою специфіку, яка впливає на вибір об'єктів основних засобів та їх використання в подальшому. У літературі науковці виділяють поділ основних засобів за використанням (діючі, недіючі, запасні). До діючих основних засобів відносять усі об'єкти основних засобів, які функціонують на підприємстві на даний час. Відповідно, до недіючих відносять ті об'єкти, які не використовуються на даний момент у діяльності підприємства (перебувають на консервації). Запасні основні засоби зберігаються на складах і призначені для заміни діючого устаткування повністю або частково, окремих деталей, якщо вони обліковуються як об'єкт основних засобів. Така класифікація потрібна для аналізу амортизації основних засобів та ухвалення управлінських рішень щодо недіючих основних засобів. Крім того, за ознакою використання О.П. Кундря-Висоцька поділяє основні засоби на ті, що перебувають в експлуатації (діючі), у реконструкції, у запасі (резерві) та на консервації. У бухгалтерському обліку поділ основних засобів за ознакою належності на власні та орендовані має важливе значення. Власні засоби формуються за рахунок внесків засновників чи акціонерів, власних прибутків, цільового фінансування і відображаються на балансі підприємства. Орендовані основні засоби відображаються на балансі орендодавця і на позабалансових рахунках орендаря. На увагу заслуговує погляд Ф.Ф. Бутинця (і його підтримує Ю.В. Радзивилук) стосовно необхідності класифікувати основні засоби за речовим характером на інвентарні, тобто ті, що мають матеріальну форму і мають свій інвентарний номер, та неінвентарні, тобто ті, які існують у формі грошових вкладень у земельні ділянки, лісові угіддя (крім будинків і споруд) [9].

Остільки основні засоби, згідно з П(С)БО 7, є об'єктами амортизації, крім землі, їх доцільно класифікувати за характером відображення зносу. Тобто ті, що амортизуються і не амортизуються. Такої думки притримується В.І. Оспіщев [7].

За натурально-речовим складом основні засоби поділяють:

— на будинки. Під будинками розуміють будівлі, а саме: приміщення, пристосовані для постійного або тим-

часового перебування в них людей, а також об'єкти власності, функціонально пов'язані з такими приміщеннями. Будівлі поділяють на будинки (включаючи готелі, мотелі кемпінги та інші подібні об'єкти туристичної інфраструктури), квартири, кімнати в багатосімейних (комунальних) квартирах, індивідуальні гаражі або місця на гаражних стоянках чи в гаражних кооперативах, дачні будинки та інші об'єкти дачної (садової) інфраструктури, відмінні від землі [5];

— Споруди. До них відносять об'єкти нерухомості, відмінні від будівель.

— Машини і пристрої. Під ними розуміють механізм чи сукупність механізмів для виконання якої-небудь роботи.

— Транспортні засоби. Транспортні засоби — це засоби, пов'язані з переміщенням людей і вантажу, а також магістральні трубопроводи.

— Прилади та інвентар. Інструменти, прилади та інвентар — це засіб (зазвичай ручний) для здійснення роботи.

— Багаторічні насадження. До багаторічних насаджень можна відносити: сільськогосподарське угіддя, що використовується під штучно створені деревні, кущові або трав'янисті багаторічні насадження, призначені для отримання врожаю плодово-ягідної, технічної та лікарської продукції, а також для декоративного оформлення території.

— Земельні ділянки. Під земельними ділянками розуміють частину земної поверхні, що має фіксовані межі, характеризується певним місцерозташуванням, природними властивостями, фізичними параметрами, правовим і господарським станом та іншими характеристиками.

— Передавальні пристрої. Під ними розуміють електромережі, трубопроводи, теплові і газові мережі, трансмісії.

— Інші основні засоби. До них відносять будь-який основний засіб, який не ввійшов до попередніх груп.

За характером участі у виробничому процесі І.І. Бочкарева, В.А. Биков та інші виділяють активні основні засоби, тобто ті, які безпосередньо впливають на предмет праці у процесі виробництва, і пасивні, які забезпечують умови для нормального перебігу процесу виробництва [3]. Класифікація дещо схожа з класифікацією за функціональним призначенням. Аналітичний облік об'єктів основних засобів у розрізі груп, визначених П(С)БО 7, ведеться з використанням Державного класифікатора України "Класифікація основних фондів" — ДК 013-97 (КОФ).

Для забезпечення відтворення основних виробничих фондів важливе значення має вивчення їхнього стану та використання. Стан і використання основних виробничих фондів є важливим фактором підвищення ефективної діяльності підприємства. У процесі виробництва основні фонди зношуються фізично і старіють морально. Ступінь фізичного зносу основних фондів визначається в процесі нарахування амортизації. Цей процес можна розглядати в кількох аспектах:

— по-перше, як метод визначення поточної оцінки не зношеної частини основних фондів;

— по-друге, як спосіб віднесення на готову продукцію одноразових витрат на основні фонди;

— по-третє, як спосіб нагромадження фінансових ресурсів для заміщення виведених з виробничого процесу основних фондів або вкладання коштів у нові виробництва.

Показники стану й ефективності використання основних фондів можна об'єднати в три групи, які характеризують: 1) забезпечення підприємства основними фондами; 2) стан основних фондів; 3) ефективність використання основних фондів.

До показників, які характеризують забезпеченість підприємства основними фондами, належать: фондомісткість, фондоозброєність, коефіцієнт реальної вартості основних виробничих фондів у майні підприємства.

Основним узагальнюючим показником використання основних фондів є фондовіддача. Це відношення обсягу товарної продукції за аналізований період до основних виробничих фондів. Використовується також обернений показник — фондомісткість. Його розраховують як відношення основних виробничих фондів до обсягу товарної продукції [2].

Фондомісткість показує, на яку суму потрібно придбати основні виробничі фонди підприємству для випуску необхідних обсягів продукції та обчислюється за формулою (1) [2].

$$F_v = 1 / f_v = \Phi_{ср} / ВП \quad (1).$$

При визначенні фондовіддачі та фондомісткості обсяг продукції обчислюється у вартісному, натуральному та умовному вираженні. Основні виробничі фонди визначаються відповідно до вартості, зайнятої площі або в іншому вираженні, причому до уваги береться їх середній хронологічний розмір за аналізований період (як правило — середньорічний).

Більш точно використання основних виробничих фондів відображає показник фондовіддачі, розрахований, виходячи з обсягу продукції у натуральному вираженні. Проте натуральні та умовно-натуральні виміри обсягу продукції використовуються лише на підприємствах, що випускають продукцію одного виду, або продукцію, яку можна привести до одного виду.

Під фондовіддачею — розуміють показник ефективності використання основних виробничих фондів, який характеризує обсяг виробленої підприємством продукції (послуг) у вартісному вираженні (ВП) одиницею основних виробничих фондів (Фср). Її можна розрахувати за формулою (2) [2].

$$t_v = ВП / \Phi_{ср} \quad (2).$$

Перевагою показника фондомісткості є те, що його чисельник може бути розкладений на складові за окремими цехами і групами обладнання. Це дозволяє виявити вплив використання техніки на кожній виробничій ділянці на узагальнюючий показник використання фондів.

Основні фонди — це засоби виробництва; це засоби праці у вартісному вираженні, які функціонують у виробництві тривалий час у своїй незмінній натурально-речовій формі, а їх вартість переноситься конкретною працею на вартість продукції (послуг), що виробляється, частинами і міру спрацювання [2].

Роль основних засобів у процесі праці визначається тим, що у своїй сукупності вони утворюють виробничо-технічну базу і визначають можливості підприємства

по випуску продукції, рівень технічної озброєності праці. Накопичення основних засобів і підвищення технічної озброєності праці, збагачують процес праці, надають праці творчий характер, підвищують культурно-технічний рівень суспільства.

Фондомісткість є величина зворотна до фондовіддачі. Цей показник дає можливість визначити вартість основних фондів на одну гривню виробленої продукції і характеризує забезпеченість підприємства основними фондами. За нормальних умов фондовіддача повинна мати тенденцію до збільшення, а фондомісткість — до зменшення.

Поліпшення використання діючих основних фондів і виробничих потужностей підприємств, у тому числі знову введених в експлуатацію, може бути досягнуто завдяки:

- 1) підвищенню інтенсивності використання виробничих потужностей і основних фондів;
- 2) підвищенню екстенсивності їхнього навантаження.

Більш інтенсивне використання виробничих потужностей і основних фондів досягається насамперед за рахунок технічного удосконалювання останніх.

Інтенсивність використання виробничих потужностей і основних фондів підвищується також шляхом удосконалювання технологічних процесів; організації безперервно-поточного виробництва на базі оптимальної концентрації виробництва однорідної продукції; вибору сировини, його підготування до виробництва відповідно до вимог заданої технології і якості що випускається продукції; ліквідації штурмівщини і забезпечення рівномірної, ритмічної роботи підприємств, цехів і виробничих ділянок, проведення ряду інших заходів, що дозволяють підвищити швидкість обробки предметів праці і забезпечити збільшення виробництва продукції в одиницю часу, на устаткування або на 1 кв. м виробничої площі.

Інтенсивний шлях використання основних фондів діючих підприємств включає, отже, їхнє технічне переозброєння, підвищення темпів відновлення основних фондів. Поліпшення екстенсивного використання основних фондів припускає, з одного боку, збільшення часу роботи діючого устаткування в календарний період (протягом зміни, доби, місяця, кварталу, року) і, з іншого боку, збільшення кількості і питомої ваги діючого устаткування в складі всього устаткування, наявного на підприємстві й у його виробничій ланці.

На нашу думку, поліпшити використання основних фондів та виробничих потужностей на підприємствах можна завдяки: підвищенню використання виробничих потужностей і основних фондів у інтенсивності та підвищенню їх навантаження у екстенсивності, дотриманню пропорційності і змінності у роботі основних фондів (обладнання), активно виконаному процесу контролювання.

ВИСНОВКИ

Отже, ефективність діяльності будь-якого підприємства залежить від певних чинників. Останніми роками збільшилось значення речових факторів виробництва основних фондів. Основними проблемами є їхнє збереження, переоснащення для подальшої роботи на

підприємстві. Збільшення обсягу виробництва відбувається завдяки ефективному використанню основних фондів. Таким чином, проблема ефективності стає на перший план у процесі вивчення і дослідження роботи підприємств.

Література:

1. Державний класифікатор України ДК 013-97 "Класифікація основних фондів" від 19.08.1997 р №507 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v050-7217-97#Text>
2. Економіка підприємства: навч. посібник / За ред. Шаповал В.М. — Київ, 2006. — 488 с.
3. Кафка С.М. Основні засоби: класифікація для цілей обліку / С.М. Кафка // Вісник ЖДТУ. — 2013. Вип. 1 (63). — С. 87—92.
4. Кацевич В.К. Основні засоби: характеристика та класифікація // Економічні науки. — 2011. — Вип. 8. — С. 230—236. — (Серія: Облік і фінанси).
5. Малюга Н.М. Об'єкти бухгалтерського обліку згідно з Планом рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємства і організацій: [словник] / Н.М. Малюга, О.О. Зеленіна. — Житомир: ЖДТУ, 2009. — 56 с.
6. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 16 "Основні засоби" URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_014#Text
7. Оспіщев В.І. Сучасний підхід до класифікації основних засобів на підприємствах роздрібної торгівлі / В.І. Оспіщев, Є.Є. Єремія // Економічна стратегія і перспективи розвитку сфери торгівлі та послуг. — 2010. — Вип.1. — С. 146—152.
8. Проект Закону про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві.
9. Радзивилук Ю.В. Особливості класифікації основних засобів на промислових підприємствах / Ю.В. Радзивилук // Економічні науки. — 2010. — Вип.7 (3). — С. 64—68.

References:

1. State Committee of Ukraine for Standardization, Metrology and Certification (1997), "State Classifier of Ukraine SC 013-97 "Classification of fixed assets", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0507217-97#Text> (Accessed 20 Oct 2020).
2. Shapoval, V.M. (2006), *Ekonomika pidpriemstva* [Economics of the enterprise], Kyiv, Ukraine.
3. Kafka, S.M. (2013), "Fixed assets: classification for accounting purposes", *Visnyk ZhDTU*, vol. 1 (63), pp. 87—92.
4. Katsevych, V.K. (2011), "Fixed assets: characteristics and classification", *Ekonomichni nauky (Seriia: Oblik i finansy)*, vol. 8, pp. 230—236.
5. Maliuha, N.M. and Zelenina, O.O. (2009), *Ob'iekty bukhhalters'koho obliku zghidno z Planom rakhunkiv bukhhalters'koho obliku aktiviv, kapitalu, zobov'iazan' i hospodars'kykh operatsij pidpriemstva i orhanizatsij* [Objects of accounting in accordance with the Chart of Accounts for accounting of assets, capital, liabilities and business operations of enterprises and organizations], ZhDTU, Zhytomyr, Ukraine.

6. IFRS (2012), "International Accounting Standard 16 "Fixed Assets"", available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_014#Text (Accessed 20 Oct 2020).

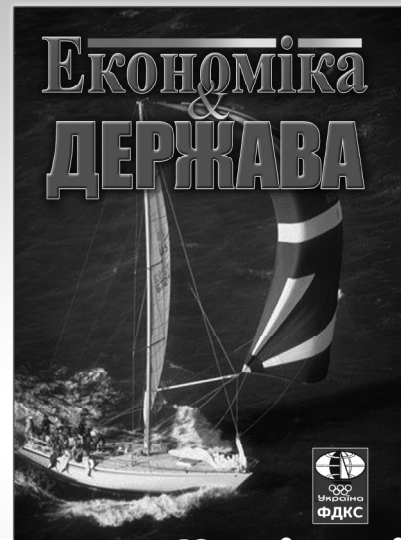
7. Ospishev, V.I. and Yermiia, Ye.Ye. (2010), "Modern approach to the classification of fixed assets in retail enterprises", *Ekonomichna stratehiia i perspektyvy rozvytku sfery torhivli ta posluh*, vol. 1, pp. 146—152.

8. Verkhovna Rada of Ukraine (2019), "Draft Law on Amendments to the Tax Code of Ukraine to Improve Tax Administration, Eliminate Technical and Logical Inconsistencies in Tax Legislation", available at: <https://ips.ligazakon.net/document/JI00230I> (Accessed 20 Oct 2020).

9. Radzyvyluk, Yu.V. (2010), "Features of the classification of fixed assets in industrial enterprises", *Ekonomichni nauky (Seriia : Oblik i finansy)*, vol. 7 (3), pp. 64—68.

Стаття надійшла до редакції 26.10.2020 р.

Науково-практичний журнал «ЕКОНОМІКА ТА ДЕРЖАВА»

Передплатний індекс: 01751

Виходить 12 разів на рік
наукове фахове видання України
З ПИТАНЬ ЕКОНОМІКИ
(Категорія «Б»)

Наказ Міністерства освіти і науки України від 28.12.2019 №1643

Спеціальності — **051, 071, 072, 073, 075, 076, 292.**

www.economy.in.ua

e-mail: economy_2008@ukr.net

тел.: (044) 223-26-28

(044) 458-10-73